

4 najbardziej angażujące schematy w zabawach z Bum Bum Rurkami.

Zrobiłem kiedyś wśród dzieci krótką ankietę.
Zapytałem: z czym kojarzy Ci się dobra zabawa.

Najbardziej zaskoczyła mnie odpowiedź, że dobra zabawa jest wtedy kiedy człowiek się zmęczy. Z kolejnych odpowiedzi uwagę przykuły takie dwie: robienie rzeczy bez sensu i rzeczy śmiesznych.

Odczytałem to jako tworzenie za pomocą wyobraźni, bo któż inny przyniesie nam tylu szalonych i śmiesznych bohaterów jak nie ona.

O wymyślaniu prawdziwie śmiesznych historyjek za pomocą Bum Bum Rurek napiszę w kolejnych artykułach a dzisiaj chciałem pokazać 4 działania, które najbardziej przykuwają dziecięcą uwagę.

Bo żeby się zmęczyć trzeba się zaangażować!

1. Grupy

Tworzenie grup daje wiele możliwości:

- a) maskuje nam pojedyncze niedoskonałości w uderzaniu („deszczyk”, równe uderzenia)
- b) porządkuje przestrzeń (przynależność)
- c) wprowadza większą uważność (granie na zmianę)
- d) umożliwia stworzenie podkładu rytmicznego (w grupie znajdują się osoby z dźwiękami z jednego akordu)

2. Rywalizacja

- a) wyścigi w grupach
- b) konkurencje w parach
- c) współpraca

3. Interakcja

Są w moim odczuciu 3 stopnie interakcji.

Pierwsza – kiedy mamy uderzać rurką np. w bark sąsiada.

Uderzenie powinno być delikatne tak by nie było dotkliwe dla drugiej osoby. Jednocześnie wywołuje dużo emocji i uśmiechu. Pomaga przełamać strach przed kontaktem.

Druga – kiedy dzieci mają rytmicznie uderzać rurka o rurkę.

(Przykład: jedna osoba trzyma rurkę poziomo a druga uderza o nią trzymając swoją pionowo)

Te uderzenia są mocniejsze i wymagają precyzji, zarówno w trzymaniu jak i uderzaniu.

Trzecia – najmocniejsza, to zaproszenie do „walki na miecze”. Wyzwała najwięcej energii i przeradza się w nieopanowanie 😊 dlatego trzeba ją kontrolować.

Żeby opanować emocje wystarczy wprowadzić propozycję, by takie naparzenie odbywało się w ustalony sposób, np. uderzamy raz z jednej raz z drugiej strony.

W taki sposób jesteśmy w stanie skalować moc uderzeń przy pełnym zaangażowaniu każdej osoby z grupy.

4. Przewodzenie

- a) dyrygowanie (kolejnością dźwięków, grupami)
- b) decydowanie (wybór uderzenia, sposób przygotowania do ćwiczenia)
- c) prezentowanie (rytmu, kolorów, sekwencji ruchów)

PRZYKŁADY

Ad. 1d) Dzielimy grupę z rurkami na kilka mniejszych tak by każda miała dźwięki jednego akordu występującego w piosence.

Grup powinno być tyle ile jest różnych akordów.

W danym momencie, najlepiej prosty rytm, gra tylko jedna drużyna.

Kto nie gra ten śpiewa i mamy występ gotowy 😊

Otwórz sobie dowolny śpiewnik i sprawdź jakie to proste.

Piosenek na 2 lub 3 akordy jest bardzo dużo i szeroko ten temat porusza pozycja [„Piosenki dziecięce”](#).

Ad. 2b) Jedna osoba trzyma szeroko rurkę poziomo.

Druga dłonie z wyprostowanymi palcami opiera z góry o tę rurkę.

W dowolnym momencie rurka zostaje puszczone i zadanie polega na złapaniu jej przez drugą osobę „goniąc” od góry. Największe prawdopodobieństwo złapania jest wtedy kiedy robimy przysiad.

Ad. 4a) Kiedy dzieci opanowały już „deszczyk” możemy posadzić je kolorami w kolejności dźwięków jednego z utworów, np. *Wyszły w pole kurki trzy*. Na środek wychodzi dyrygent, który wskazując na dowolną grupę „uruchamia” ją. Pokazując w rytmie po kolei siedzące dzieci otrzymamy cały utwór.

Zapraszam do przetestowania na sobie większej ilości zabaw.

Pomocna będzie książka z zabawami [„Bum Bum Przedszkole”](#), podręcznik z płytą [„Piosenki i zabawy edukacyjne”](#) czy 4 godzinne spotkanie na szkoleniu dla nauczycieli. Aktualne terminy zawsze znajdziesz [na stronie BBR](#).

Jestem przekonany, że umiejętne dobieranie działań z rurkami będzie rozwijać nie tylko grupę ale pozwoli Ci zobaczyć jak szeroko można konstruktywnie wykorzystywać rurki.

Masz swoje ulubione zabawy, którymi możesz się podzielić albo chcesz o coś zapytać to napisz do mnie.

Będę zaszczycony!

Dawid Gacek

dawidgacek@firmamuzyczna.pl